ԵՐԿՐՈՐԴ ՇՐՋԱՆ 31 ՄԱՐՏ 1873 ՇԱԲԱԹ ԹԻՒ 126

ՄԵՂՈՒ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ

ՀԱՐԵՒՔՇԱԲԹԻ ԵՒ ՇԱԲԱԹ ՕՐԵՐՈՒ

Գին տարեկան 100 թուղթ կանխիկ ղրշ. 100. Վեցամսեայ 50 թուղթ ղրշ. 50։ Գաւառաց համար 100 թուղթ 1 լիրա. 50 թուղթ 1/2 լիրա։ Մէկ թուղթը 50 վարայ։ Հրատարակելու համար եկած ծանուցմանց սակարկութիւն կըլլայ։

— Բաժանորդագրութեան տեղն է Կ. Պոլիս Ճամլը խան վերնայարկ թիւ 12։

Դուրսէն եկած ամենայն յօդուածք կը կրճատուին ըստ հարկին։ Նամակներն ու յօդուածները պէտք է ուղղել առ խմբագիրը։

ԱԼԵՔՍԱՆԴԵԱՆ ԳՐԻԳՈՐԻՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏԸ

Յայտնի է ընթերցողաց որ յօդուածիս վերնագիրը ասկէ երկու երեք ամիս առաջ Մասիսի մէջ նամակ մը հրատարակած էր՝ որուն մէջ Ղուզուլճանի Հիւսէյին պէյը բարի մարդ մ'է կըսէր. բայց անկէ առաջ գրած նամակներուն մէջ Հիւսէյին պէյը բարի մարդ չէ ըսած ըլլալուն՝ Պաորիւարքարանը ասոնց ո՛րը ճշմարիտ ըլլալը հասկնալու համար հոս կանչեց Նորին Արժանապատուութիւնը. Նորին Արժանապատուութիւնն ալ հոս եկաւ։

Իր բարեկամներէն մէկը Նորին Արժանապատուութեան դալուստը ողջունելու համար Նորին Արժանապատուութեան տունը կերթայ և Նորին Արժանապատուութեանհետ Նորին Արժանապատուութեան գրած նամակին վրայ կը խորհրդակցի։

— Վարդապետ, ի՞նչպէս մարդ է սա Հիւսէյին պէյը։

— Եաա բարի և առաքինի մարդ մ'է. չես հաւատար նէ՝ Ղուզուլճան դնա հետը տեսնըվէ, նայէ ինչ անուշ անուշ կը խօսի։

— Անցեալ տարի բարբարոս է կըսէիրկոր նէ։

— Անցեալ տարի անանկ ըսի տէյի մինչև վերջը անանկ չպիտի ըսեմ ա։

— Պաորիարքարանէն կանչեն նէ՝ ինչ պիտի ըսես։

— Ինչ ըսելու է։

— Անգամ մը Մասիսի երեսը նէ։

— Էյ։

— Իրեն ազատելու ըլլանք նէ։

— Էյ։

— Սա նամակը մեղի տուր ըսենք նէ։

— Էյ։

— Մենք ալ քու խաթերդ հոշ ըլնենք ըսենք նէ։

— Էյ։

— Մասիս ալ բարեսիրտ մէկն է...

— Էյ։

— Նամակը մեղի կուտայ։

— Էյ։

— Նամակը առնելնուս պէս, անանկ նամակ մը գրած չես ըլլար։

— Ես գրեցի նէ։

— Դուն գրեցիր ամմա, նամակը ձեռք անցընելուդ պէս, մէյ մ'ալ կընայիս քի դուն հիչ ասանկ նամակ մը գրած չես եղեր մէյեր, ուրիշ մէկը գրեր է տէ տակը քու անունդ դրեր է։

— Ատանկ բան կըլլա՞յ մի եա, հէմ Մասիսը նամակը մեղի կուտայ մի, ան ի՞նչ ապդասեր մարդ է։

— Անգամ մը կը փորձենք։

(Տեսարանն է Մասիսի Գրասենեակը։ Մասիս դրասեղանի առջև նստած կը գրէ. Վարդապետ մը և աչխարհական մը սենեակէն ներս կըմտնեն)

— Բարև էֆէնտի։

— Ատուծոյ բարին։

— Ձեզի բան մը աղաչելու եկանք։

— Ինչ է։

— Ղուզուլճանի Հիւսէյին պէյի վրայօք նամակ մը գրած էի, այն նամակը ինձի տուէք։

— Չեզի՞ մի տամ, քեզի՞ մի տամ անօրէն, մատնիչ. այսչափ խռովութեանց պատճառ եղար, լրագրաց մէջ ղիս խապալիկ ըրիր, դատ բանալուս պատճառ եղար, դատս կորնչցընելու պատճառ պիտի ըլլաս և հիմայ եկեր ինձմէ նամակ կուզես, կորի դիմացէս, երեսդ չտեսնեմ։

— Պէ ճանըմ...

— Մտիկ ընելու ժամանակ չունիմ, Մասիսը ձեր էլչենճէ՞ն է, չէ՞ք ամչնար անամօթներ...

— Պէ ճանըմ...

— Դո՛ւրս կորսըվեցէք կըսեմ, դուրս, դուրս. դործ ունիմ, գիր ունիմ, ներքին լուրերը պիտի թարգմանեմ։

— Պէ ճանըմ...

— Ինչ՞ լաւ չհասկցող մարդ եք դուք, դուրս ելէք կըսեմ, չեմ ուզեր հետերնիդ խօսիլ չեմ ուզեր ձեր երեսը տեսնել, չեմ ուզեր որ դուք ալ իմ երեսս տեսնէք, մատնիչ, վատ, քոռ...

— Պէ ճանըմ սա նամակը տուր կըսեմ նէ՝ հելպեթի բան մը գիտեմ, ես ալ արթըմս լեռնէն չեկայ եա (Գէորգեանն ականջին յայն հառնելով)

— Ընտի՞ք աղբար. ինչո՞ւ ոտքի վրայ կեցեր էք, նստեցէք։ Ձեմ ըսեր քի չեմ տար, բայց ինչո՞ւ գրեցիք։

— Նստելու ժամանակ չունինք պիտի երթանք (Գրասեղանին վրայ հոն մը ուկի կը փեռնըվի) նամակը գրողը ես չեմ, ուրիշ մը գրեր է տէ, տակը իմ անունս դրեր է։

— Վայ թշուառական. ծօ՛, ատ ի՞նչ խարդախութիւն է, անանկ է նէ՝ չըսե՞ս քի դուն հիչ յանցանք չունիս այս գործին մէջ։

— Ձունիմ հապա։

— Պէ աղբար, ինչ խարդախ մարդիկ կան եղեր մէյեր աչխարհիս վրայ։ Ատ քուկին գրած չըլլաըդ աղեկ դիտե՞ս։

— Գիտեմ եա՛ ։

— Եօխսա դուն գրեր ես տէ, հիմայ ասանկ ուրանալ կուզեսկորնէ՝ չեմ ընդունիր ես. Աստուած չընէ ։ Ես միւս խմբագիրներուն պէս չեմ. չունքի մեր մէջ անանկ խմբագիրներ կան քի, օրինակի համար սա նամակը դուն գրած ըլլաս տէ, վերջէն քանի մը ոսկի տալով եա ուզես նէ՝ կստան. բայց ես մինչև որ չստուգեմ նէ՝ չեմ տար ։

— Խմբագիր մ'ալ ասանկ ըլլալու է ։

— Ի՞նչ ըսել է էվէնտիմ, խըմբագրութիւնը խաղալիկ է, անանկ առանց ստուգելու գո՞րծ կը տեսնըվի ։

— Էյ, սա նամակը կուտա՞ք ։

— Բան մը կընենք. կեցի նայինք ։

— Էյ անանկ է նէ՝ ես կերթամկոր ։

— Կաղաչեմ կերթամկոր մըսէք, այլ կերթաս, վասն զի ւրը անուշ չգար ականջին. և թէ որ մէյ մ'ալ ւրը գործածես, պիտցած եղբը որ նամակդ չեմ տար ։

Կը տեսնե՞ս ընթերցող սա Ա-լեքսճեանին վարպետութիւնը, տե՛ս ինչ սատանայական ձևերով կուզեկոր խաբել խեղճ Մասիսը, կեցցա նամակը ինք չէ գրեր տէ ուրիշ մը գրեր է եղեր ։

Միամտութիւնը մէկդի ըրէ Մասիս, իր խօսքերուն չհամոզվիս հա. նամակը ինք գրած է, հիմայ քեզի խաբել կուզեկոր ։

Միամիտ մարդ մը դտեր էք եա, խաբեցէք նայինք ։

ՏՍԿԱՌԻ ԽՆԴԻՐԸ

Յունաց Պատրիարքարանէն այս չաբթու մեր Պատրիարքարանը նկած պաշտօնական դիրերը կը յայտնեն որ՝ կրկնամուսնութիւնը և կրկնակրաս-խիւնը վերջըված ըլլալով՝ ամեն Հայ ազատ է ուզած տանն յոյն կրօնքն ընդունիլ ։

Ահա յոյն ըլլալու բարեպատեհ առիթ մը ամեն անոնց որ.ք տակառի մէջ մտնալու կը վախնային ։

Ըսել է որ ասկե վերջը Յունաց կրօնքը ընդունիլ ուզող Հայը միայն անունը պիտի փոխե ։

Օրինակի համար թէ որ Մամուլը Յոյն ըլլալ ուզէ՝ Գէորգիոս Ա.յվազոբուլոս պիտի ըսվի ։

Քանի որ կրօնքի մասին ուրիշ տարբերութիւն մը չունինք մէջերնիս, ամեն Հայ ազատ է ուզած ժամանակը պռանդց Յունաց կրօնաւորաց դիմելու անունը յունարէնի թարգմանելով Յոյն ըլլալ ։

Մասիս այս լուրը տալէն եառքը կըսէ. «Ս.րդարութեան պարտք մ'է ըսել թէ այս յայտող արդիւնքը՝ պատրիարքական փոխանորդ Գեր. Տ. Մըկրտեանի քաշուքեան հետևեանքն է, զոր այնչափ քաշքշեցին ու խծբծեցին ոմանք» ։

Զգիտենք ո՛վ են Մասիսի յիշած քաշքշող ու խծբծողները, ու գիտնալ ալ չենք ուզեր. միայն մեր կարծիքը յայտնած ըլլալու համար կըսենք թէ՝ Մեղու որ և է գործ իր հետևանքէն չդատեր ։

Եատ անդամ կանոնաւոր բռնըված գործ մը ձախող հետևանք կունենայ, բայց այդ գործը միշտ գովելի է. երբեմն ալ անկանոն բռնըված գործ մը յաջող հետևանք կունենայ, բայց այդ գործը գովելի չէ. առաջինին մէջ տաղանդ կայ, իսկ երկրորդին մէջ բաղդ, հետևապես տաղանդին գովեստը տաղանդին ընելու է՝ բաղդինն ալ բաղդին ։

Մասիս հոս բաղդին իրաւունքը կը յափշտակէ և Մկրտեանի կուտայ։

Երբ ամեն կրօնք իւր գերկը դիմողները ընդունելու համար իր օրէնքըն ունի, այդ օրինաց վրայ բռնանալ ուզելը կրօնից ազատութիւնը վիրաւորել ըսել է. մենք ձեզի չենք կրնար նմանիլ դուք մեզի նմանեցէք ըսել է. և թէ որ ատոր համար հարկ է յարաբերութիւնը դադրեցնել, այսօրուընէ սկսելով մեր շուրջը եղող բոլոր աղգաց հետ յարաբերութիւններս դադրեցնելու ենք ։

Փաթաքելի է որ Մկրտեանը ուրիշ անգամներ ասանկ քաշքշտեան դործերուն մէջ քիչ մը աւելի խորհելով գործէ, որովհետև այս քաշքշտեան գործերը միշտ ատանկ յաջող հետևանքներ չեն ունենար։ թէ և այս անգամ ունենալուն վրայ ալ դեռ համոզված չենք ։

ԲՍՐԵԿԵՆԴԱՆԷՆ ԱՌԱՋ

Շաբաթական-ընթ. թիւ ընդ. 125.

ՔԱՀ. Ձե՞ս ճանչնար, պարոն. Վիկտոր—Հիւկոն, Էմէ—Մարդէնը կը ճանչնա՞ս,

ՎԱՐ. Վիկտոր—Հիւկոն ճանչնալու վատքն ունեցայ Պրիւքսէլի մէջ ։

ՔԱՀ. Կարդա՛ զոհ-ըները և տե՛ս թէ ո՛րն է ճշմարիտ մատենագիրը, ո՛րն է ճշմարիտ խմբագիրը, ո՛րն է ճշմարիտ մարդը ։

ՎԱՐ. Զոհ՞ը որն է, սէոյէ հոգեբերը չըլլա՞յ ։

ՏԻԳ. Անոր անդրանիկ եղբայրը. միկին դարու մէջ անդամ կրնայ փայլիլ ։

ՎԱՐ. Երեք-չ մը կար, ես Բարիզ չգացած. ա՞ն է արդեօք ։

ՏԻԳ. Ձիշդ երկուքին խմբագիրը մէկ է ։ Իրաւ պատուելի ըսելով ան կիմանանք, ինչպես «Աղաքեալ» ըսելով պօղոս Աղաքեանը կիմանան Աստուածաբաններըը ։ Վաքըռօյի ֆռանչիսկեան մէջ անցած է ։

ՏԻԳ. Ա, Յ, Ո. Բ, Ա, Յ. Յ...

ՏՂԱՑ ՄԸ. (Պատուհան վազելով) Մայրիկ, դիմակ կանցնի ։

(Փողոցը կ'երգուի) ։

Կ'ըսեն թէ՝ երբ Պոնաբառդ մեծ
Գաղղիոյ բրդեչիս կոչուեցաւ,
Թերթերն ամենքն ալ խաբանեց,
— Չեն ըսեր ալ ոչ մ'ըս ։
Կ'ըսեն՝ Տիօժէնն փիլիսոփան
Տակառին մէջ կը նստէր.
Ես կը նստիմ անոր բերան,
— Որերնի՞ս են խելքի տէր ։
Կ'ըսեն՝ Փլեշէ+ Դեմոսթենի
Պարսից ոսկով էր չաղված,
Եւ ճառք մեծին Միռապոյի
— Լուի ոսկով խառնըված ։
Կ'ըսեն թէ յոյն ճարտասանները
Կործանեցին Յունաստանն.
— Ձեզ կ'ըսեմ, երեսփոխանները,
— Մի ընէք չատ կոկոզ բան ։

ՔԱՀ. Մարդոցն այնչափ միսը կերան որ ամիսը անգամ մը երկու ժամ նիստ ընել սկսան. հիմայ ալ փողոցի սրիկաներուն բերանն են ինկեր։

Կ'ըսեն թէ՝ Ո՞ւր է Տիգրանեան,
Ինչու դև չհաներ,
— Իրեն դևն ալ հանած չըլլա՞ն.
— Անո՞ր համար հրաչք չըներ ։

ՔԱՀ, Աստուա՛ծ, Աստուա՛ծ ։

Կ'ըսեն—Որն է լեղուն մասէ
Այդ ո՞վ չիյտէ,—եւ, ոյ եղոյ,
Հայկաբանին մեր ինչ պակսի.
— Վենետիկեանն խաբելոյ,
Կ'ըսեն երբեմն թերթ մը ելաւ
Երեսակին նըման փայլուն,
Երբ միջին դարն Հայոց անցաւ,
— Թերթն ալ մըտաւ ի խոր քուն.
— Աստուած ողորմի հոգուն.

ՎԱՐ. Բա՛յ, ասանք Բարիզի ֆռանչերն ալ անոյեր են. բայց կ'կատակածիմ որ այս սինըքոր տղայ մը ըլլայ. ամեն պարադայի մէջ, պէտք է խոստովանիլ թէ Տաճկաստան դժալաբար, հակայաբար յառաջ գացած է քանի մը տարուան միջոցին ։

ԳՈՂԹԱՆ. (Ներս մտնելով) Նամակս կարդացի՞ք սասիւն մէջ։

ՍԵՆԵԱԿԸ. Գտնըվողք, բարի եկաք ։

ՔԱՀ, Ինչպէս էք ։

ԳՈՂ, Շատ վատ, փիլիսոփայական է ։

ՏԻԳ, Տիկինն և տղաք հանգիստ են, յուսամ ։

ԳՈՂ. Նոր ոճով. կարուկ. Վիկտոր-Հիւկոյի նամակներուն նման ։

ԵՐ. Հայրերնիդ ձեռքը վիրաւորեր էր. ուստի որ բուժեցաւ ։

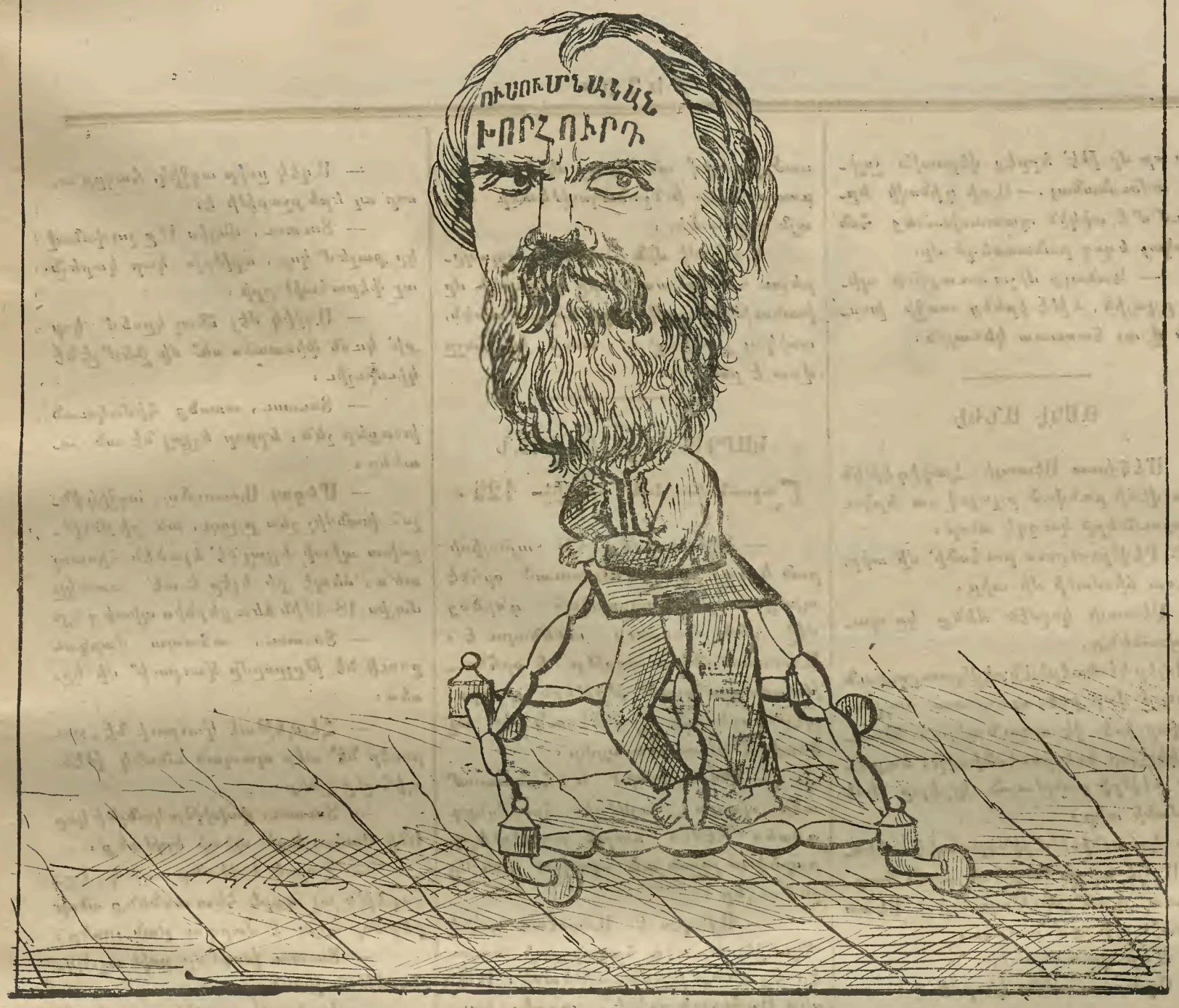

Տաներկու տարուան անդամալոյծը։

ԳՈՂ. Ամեն բանի նոր ճև տալու է։ Գաղափարներն բոլոր հին են, նոր հագուստ հագցնելու հրապարակ հանելու է։

ԵՐ. Այո՛, ճիշտ ատ է, միայն արտաքոյ կարգի հանճարները ուր ուրեմն մարդկային մտաց հորիզոնին վրայ կ'ելնան՝ արծուի մը նման՝ նոր գաղափար մը ածելով «գրգալով ազանակերպ» կ'ըսէ Միլտոն։

ԳՈՂ. Ա՜հ, այո՛, որչափ նեղութիւն կրեցի այն երկու տող բանը գրելու համար։ Բայց մէն մի բառը մէն մի գոհար է, մէն մի դիրք կարժէ։ Պարզ ծանուցում մըն է, այլ...

ՎԱՐ. Ծանուցո՛ւմ։

ԳՈՂ. Ծանուցում, այո՛. գիւրինը կը կարծէք. գրականութեան էն դժուարին ճիւղերէն մէկն է, վօլդէռ առակ գրելը բանի տեղ չեր դներ, ու կը խնդար Լաֆոնդէնի հանճարին զարմացողներուն վրայ. օր մը ինքալ փորձի՛ց, յաջողեցաւ։

ՎԱՐ. Առա՛կ և ծանուցո՛ւմ։

ԵՐ. Ինչո՞ւ կը զարմանաք. մինչև հիմայ առեղական կանոնները կ'ուսաւորո՞ւ, ոչ իսկ կարևոր խնդիր չեր համարուած։ Պէտք է ամեն էն առարին համարուած ճիւղերուն, էն աննշան նկատուած խնդիրներուն մէջ փայլիլը Հանճարը ասոր մէջ կը կայանայ։

ՏԻԳ. Օրինակի համար թարգմանութիւնը որ հեղինակութիւն չէ. այլ ո՞ր աստիճան յաջողեցաւ Ֆիլառէդ Չաղլայ տոտրակին թարգմանիչը. տիտղոսին թարգմանութեան մէջ անգամ գերազանցեց. Մուրջ էբենց էդծոց ը-ինէը։ Հազար հեղինակութիւն չարժե՞ր այն փոքր թարգմանութիւնը։

ԳՈՂ. Վեց ամիս կը խոկամ, կ'որոճամ, կը վերծանեմ բանասիրական մը՝ ի լոյս ածելու համար, Ռասինն եօթը տարի մտածեց իւր Գոֆոլեան գրելու համար։

ՎԱՐ. Բանասիրական՞ն ալ բարձր ճիւղ է։

ԵՐ. Բարձր մտքի մը համար ամեն ճիւղ բարձր է։

ԳՈՂ. Որովհետև ապագային համար կը գրեմ, ապագան բազմապահանջ է. անմահութիւնն արժան չգընուիր. «Բաղումք են կոչեցեալք։

ՔԱՀ. «Այլ սակաւք ընտրեալք։

ԳՈՂ. Արդէն իմ բոլոր դրութիւններս Օտեան էֆէնտին կը պահէ։

ՏԻԳ. Չայր Ղևոնդ Ալիշանը...

ԵՍ

(Շարունակելի)

ՔԱՂՈՒԱԾՔ

Գեղեցիկ կանանց համար դժողքը ծերութիւն է։

— Իր սիրածին հաւատարիմմնալու համար մարդուս իւր անձին ըրած բռնութիւնը՝ անհաւատարմութեան չափ արժէք ունի։

— Կին մը երբ ուրիշ կնոջ մը բարեկամական յոյց մը կընէ, ծերացնալ սկսելու նշան է։

— Կանայք թէ՛ երիտասարդ ըլլան թէ՛ ծեր աղեկ կընեն երեք ևրեանին ծածկեն, մանաւանդ երբ ծեր ըլլան։

— Ծերք կըսիրեն բարի խրատներ տալը, ի մխիթարութիւն չար օրինակ ըլլալու անկարող ըլլալնուն։

— Մարդ երբ ա՛լ մաղ չունենայ խոպոպիքը կը պարսաւէ, ինչպես նաև խնձորը երբ ա՛լ ակռայ չունենայ։

— Սիրոյ մէջ ծերոց վրայ եղած ամենէն ծաղրելի բանը՝ անոնց ուրիշին սէր աղդելու փափաքն է։

— Կինը կենայ մէջ սպասելու է որ ղինքն ի սէր հրաւիրեն, ինչպես որ սրահի մը մէջ կսպասէ որ ի պար հրաւիրվի։

— Երիտասարդ այրի կին մը կը-

սէր օր մը թէ՝ երբէք վերստին չպի-
տի ամուսնանայ.—Ատի դինովի եր-
դում մ'է տիկին պատասխանեց հոն
ներկայ եղող բանաստեղծ մը։

— Կանայք միշտ առաքինի պի-
տի ըլլային, եթէ իրենց առջի խօս-
քին վրայ հաստատ կենային։

Ա.ՍԿԻ Ա.ՆԿԻ

Մէճմուա Սէտայի Հագիզ էֆին
հետ վէճի բռնված ըլլալով սա երկու
հարցումները կուղղէ անոր։

1. Բէվէրսուրուս բուհանի՞ մի տիր,
եօղսա ճիսմանի մի տիր։

Սէտայի կողմէն մենք կը պա-
տասխանենք.

Նկէր կէօնտէրիլէն բէվէրսուրուսուն
սաքալը վար իսէ, պաշընտա քալբա-
ղը վար իսէ, վէ ուղուն սիյահ ճիւղ-
պէ կիյէօր իսէ բուհանիտիր, եօք է-
կէր սէթրի քանթալօն կիյէօր իսէ
ճիսմանի տիր։

2. Հասունիսթլէրին պուտէֆա Պա-
պը Ա.լիյէ արղուհալը, վէ օնուն հագ-
ղընտա օլան միւթալաայը Սէտա
կէօրթիւ վէ օղո՞ւտուտու։

Մեր պատասխանը.

Օղուտու ամմա կէօրմէմի։

*
* *

— Ի՞նչ է ասըրածդ, բաժանորդ
մը դանելու համար ամեն տարի բը-
նակութիւնդ կը փոխես և մեկ դե-
ղէն ուրիշ դիւղ կը փոխադրվիս։

— Ինչ՞ կըլլայ եղերը, ես, երեք
հարիւր վաթսուն օրուան մէջ մեկ
դիւղէն ուրիշ դիւղ մը կը փոխադրը-
վիմ բաժանորդ մը գտնելու համար,
մինչդեռ դուն օրուան մը մէջ երեք
հարիւր վաթսուն և վեց դիւղ կըվո-
խադրվիս յօդուտ մը գտնելու հա-
մար։

*
* *

— Վարժապետ, նախանձոտ էնէկը
եղակի՞ է թէ յոդնակի։

— Յոդնակի է տղաս։

— Ծայրը + չկայ նէ։

— Թող չըլլայ, դոյականները կան
որ ձայնով եղակի բայց նշանակու-
թեամբ յոդնակի են։

*
* *

Անցեալ տարուան Էվլէնթ Թայ-
մըղի՝ տարեդարձի առթիւ Ա.դապ-
եանց վրայ չինած հանելուկը ո՞վ
լուծեց։

— Բերայի Գաղղիական Թատ-
րոնը։

*
* *

Կըսվի թէ՝ Փունչ Մասիսի դէմ
պինք պաշտպանելու համար քշած
միաստերուն մէջ պիտի ըսէ եղերնաև
թէ ձա բառը դէչ նշանակութիւն մը
չունի, թողլ (կէվշէք) կընշանակէ։

Ա.սիկայ բոլոր բարեկամացը ը-
սած ըլլալով անոնք-ալ սկսեր են վա-
բառը կէվշէ+ ի նշանակութեամբ մի-
այն գործածել։

Ա.սոնցմէ մին հադուստ ապսպը-
րելու համար առջի օրը դերձակի մը
խանութը գաղմիրները նայած ատեն,
ասիկայ չեմ ուզեր, ասոր խումաշը
վատ է ըսեր է։

ԿԱ.ՐԴԱ.ՅՈՂ ՏԷՐՊԱ.ՊԱ.Ն

Հաբո-նակո-ընէ-ն պէս ընէ- 125.

— Տէր ողորմեա՛ հիչ այնպիսի
բան կրնա՞յ ըլլալ։ Ա.ստուած օրհնէ
այսպիսի բարեպաշտական դործոց
մէջ մեծ հաւատք ունենալու է։
Ա.ստուած ընկալ աղօթք և օրհնու-
թեամբ պահուած թղթերն յատկա-
պես բոյերուն կրակներուն մէջ ալ
նետելու ըլլաս չեն այրիր։

— Խոստովանիմ և հաւատամ
տէր պապա, արթըխա հրամանքդ
դիտես հէմէն սուրբ աղօթքներդ
բարեհաճ ըլլան տէ պաշխա բան մը
չեմ ուզեր։

— Այնպէս է Ա.ստուած օրհնէ
միշտ ջերմեռանդ հաւատքով ծնալու
է. էյ ծնաք խաղաղութեամբ։ Ա.պ-
րի՛ք Ա.ստուած օրհնէ, ապրիս խու-
զիս Ա.ստուած անփորձ պահէ։

— Տուտու ինչո՞ւ համար չըմէն-
ըքիէհներդ տէր պապային տուիր.

— Ա.խճիկ սուս եղիր ունչու՞տ
պէտք է։ Քա տէր պապան ապսպը-
րեց քի մարդու պան չըսես։ Քա
սախըն չըլլայ քի մարդու պան ըսես
եաքը հէմ լմերս կերթայ հէմ տէր
պապան ալ կանիծէ։

— Չէ՛ տուտու, մարդու բան
չեմ ըսեր, ամա ես հասկցայ քի ա-
նանկ բան մը կայ տէ դառանը առա-
ւըխէն մոխիկ կընէի կոր։

— Ա.ղչիկ հինդշաբթին օրը քե-
զի հետ Ս. փրկիչ կերթանք, անկէց
ալ յօնճա բախըա նետող կնկանը կը
հանդիպինք, անկէ ալ Խառակէօմբիւ
կերթանք տէ տուն կը դառնանք, էյեր
չըմէնտրըֆէհներուս բիանքօն զարնե-
լու ըլլայ նէ՝ քեզի երկու խաթ ծանր
ֆիստաններ պիտի չինեմ աղուոր ալ
մէտալիօն մը պիտի առնեմ։

— Էյ՛ր եղայ նէ՛ ինչ ըսել է
տուտու, տէր պապան չըսա՞ւ քի չիւպ
հէ ընելու չիդար, մուխլախա հա-
ւատքով սրթխով հաւտալու է տէյի։

— Իրաւ աղչիկ, մոռցայ տէր
մեղայ տէր մեղայ, մեղայ Ա.ստուած,
իչթէ մուխլախա պիտի եղայ եա՛,
ան առենը դուն խմին աչքս նայէ՛։

— Տուտու կուզես նէ առաջ նէ-
նիմահալլեին տէր պապային երթանք
կարդալ տանք, անոր բ՛րանը բէ՛ք
սէպէպլի է կըսեն կոր, տէ նաքը
բախըա նետող կնկանը։

— Ա.ղէկ ըսիր աղչիկ, հաղըր ա-
սոր ալ երեքշաբթի է։

— Տուտու, մայիս 18ը չուվանով
կը քաշեմ կոր, արթըխա կար կարեն
ալ ֆէբրահաթ ըրի։

— Ա.ղչիկ մէյ մնալ կըսեմ կոր
քի՝ կուօն ֆիստանս սև՛ մի չնեմ չէնէ
կիւմիւշիս։

— Տուտու, ատոնք հիմակուան
խօսքեր չեն, երբոր ելլայ նէ ան ա-
տենը։

— Մեղայ Ա.ստուածդ, աղչիկ լին-
չո՞ւ խանմիշ չես ըլլար, ան քի մուխ-
լախա պիտի ելլայ նէ՝ եւաճէն հիւսապ
տե՛ս, սեպէ քի ելեր է տէ՝ ատակը
մայիս 18-19ին ֆեռքերնիս պիտի դայ։

— Տուտու, աճապա մարդու
ըսուի նէ թըլըսըմը կ'ատրուի՞ մի կը-
սես։

— Հելպէթտէ կ'ատրուի նէ, չաւ
րուէը նէ՝ տէր պապան անանկ թէն-
պիհ չէր ընեը։

— Տուտու, վախթը կանցնի կոր
Ենի մահալլէ չի՞ պիտի երթանք։

— Հայտե երթանք աղչիկ, էղ-
սաբէթն ալ պարէ հետ առնենք անոր
բերանը սըխը է մարդու բան չըսեր։

— Տուտու խաթ մը լաթ ալ էղ-
սաբէթին չինենք։

— Կը նայի՞ս աղչիկ ատոր հավա
ալլըման է տէ ժամը աս իչտար խա-
լապալըխ կայ։

— Ժամկոց ախպար տէր...պա-
պան ո՞ր է։

— Տեղայ մ'եկին կարդալու տա
րին օտան նստէք հիմայ դայ կը։

— Բարի առաքեցյաք Ա.ստուած
օրհնեսցե, ապրի՛ք Ա.ստուած անփորձ
պահեսցե։

— Տէր պապա նիյէթ մը ունինք
տէ անոր համար եկանք։

— Նիյէթնիդ բարի եղեցի Ա.ստ-
ուած օրհնէ, խայի՞պ է չէնէ ուրիշ
խայըրը դիտաւորութիւն մը։

— Խայըրը է տէր պապա, բի-
անքոյի նիյէթ է։

— Ա.ստուած ընդունելի արաս-
ցէ..օրհնալ անունիդ ի՞նչ է։

— . . . . . է։

ԴՈՒՆ
Շարունակելի

ԾԱ.ՆՈՒՑՈՒՄ

Պատկերհան Սիմոն էֆէնտի Խա-
չատուրեանը՝ որ իր արուեստին մէջ
ունեցած բնաճիր տպաղնդովը բոլոր
իրեն դիմողները գոհ բրած է, այս
անդամ իր գործարանը փոխադրած է
Մ. Բաբա Լեանի լուսանկարի գործա-
րանը յ'Օ.քճուլար պալը։

ՏԷՐ ԽՄԲԱԳԻՐ ՏՆՕՐԻՆ
Ց. Գ. ՍԸՎԱՋԵԱՆ Ց. Ց. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ԱՍՄԱ ԱԼԹՐ, ՁԱՄԼԸ ԽԱՆ